

Protokoll fört vid enskild föredragning

Social- och miljöavdelningen
Miljöbyrån, S4

Beslutande

Minister
Wille Valve

Föredragande

Vik. byråchef
Inkeri Ahonen

Justerat

Omedelbart

Ärende/Dnr/Exp.

Beslut

Nr 109

Klagomål mot Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet

ÅLR 2014/5531

183-184 S4

Bakgrund

En privatperson har den 18.6.2014 lämnat in till landskapsregeringen ett klagomål om ÅMHM:s handläggning av ärendet dnr 2013-0541-12. Samtidigt har han också överklagat ärendets behandling till Ålands förvaltningsdomstol (ÅFD). Förvaltningsdomstolen har avgjort ärendet 16.2.2015 till klagandens fördel.

Landskapsregeringen begärde 10.4.2015 förklaring av ÅMHM angående ärendets behandling och nuvarande situation. ÅMHM lämnade in förklaringen 8.5.2015. Enligt förklaringen hade ÅMHM sökt ändring i ÅFD:s beslut hos Högsta förvaltningsdomstolen (HFD). HFD avgjorde ärendet 19.8.2016.

Högsta förvaltningsdomstolen har efter prövningen av ärendet avslagit besvären. Ärendet återförvisades till ÅMHM för ett förnyat förfarande, därmed ges samtliga parter respektive i övrigt berörda tillfälle att ta del av ärendet enligt vad som föreskrivs i miljöskyddslagen.

Beslut

Landskapsregeringen uppmanar ÅMHM att i fortsättningen noggrant iaktta förvaltningslagens bestämmelser om hörandet av parter samt miljöskyddslagens bestämmelser om allmänhetens rätt att få ärendet till känna genom elektronisk publicering i enlighet med miljöskyddslagen.

Motivering

Privatpersonens klagan över landskapsregeringens underlydande myndighets, ÅMHM:s, agerande kan uppfattas som en förvaltningsklagan. Begreppet förvaltningsklagan och förfarandet vid en sådan beskrivs i 8a kap. i rikets förvaltningslag 6.6.2003/434. Från den åländska förvaltningslagen (2008:9) saknas dock bestämmelser om förvaltningsklagan. Det finns inte heller andra bestämmelser i förvaltningslagen om behandlingen av klagomål om underlydande myndigheters agerande.

I LL (2007:115) om ÅMHM konstateras dock att landskapsregeringen

handhar den allmänna styrningen och övervakningen av myndigheten, vilket torde gälla bl.a. övervakningen av lagligheten i ÅMHM:s verksamhet. Det finns dock inga bestämmelser om vilka tillsynsåtgärder landskapsregeringen får vidta. Landskapsregeringens befogenheter torde dock i alla fall inte gå över det som beskrivs i rikets förvaltningslag angående förvaltningsklagan. Enligt 53c§ kan den övervakande myndigheten i sitt avgörande i ett ärende som gäller förvaltningsklagan göra den övervakade uppmärksam på kraven på god förvaltning eller underrätta den övervakade om sin uppfattning om ett lagenligt förfarande. Anses detta inte vara tillräckligt med beaktande av de omständigheter som inverkar på helhetsbedömningen av saken, kan den övervakade ges en anmärkning.

Högsta förvaltningsdomstolen konstaterar i sitt beslut att ÅMHM inte under behandlingen av ärendet har hört och informerat parterna och allmänheten på sådant sätt som lagstiftningen förutsätter. Detta är något som ÅMHM i framtiden måste fästa större uppmärksamhet på.

Det är dock inte fråga om någon avsiktlig eller grov försummelse från ÅMHM:s sida. Att ÅMHM har överklagat ÅFD:s beslut till HFD visar att ÅMHM har tagit behandlingen av ärendet seriöst och litat på att deras tolkning av lagen är korrekt. Brister i elektronisk publicering enligt miljöskyddslagen har också åtgärdats. Därför anser landskapsregeringen, att en uppmaning till noggrannare lagtillämpning i framtiden är en tillräcklig tillsynsåtgärd från landskapsregeringens sida.

Tillämpade lagrum

Förvaltningslag 6.6.2003/434 8a kap., LL (2007:115) om ÅMHM 1§
